

Kreditinstitutter

Halvårsartikel 2020

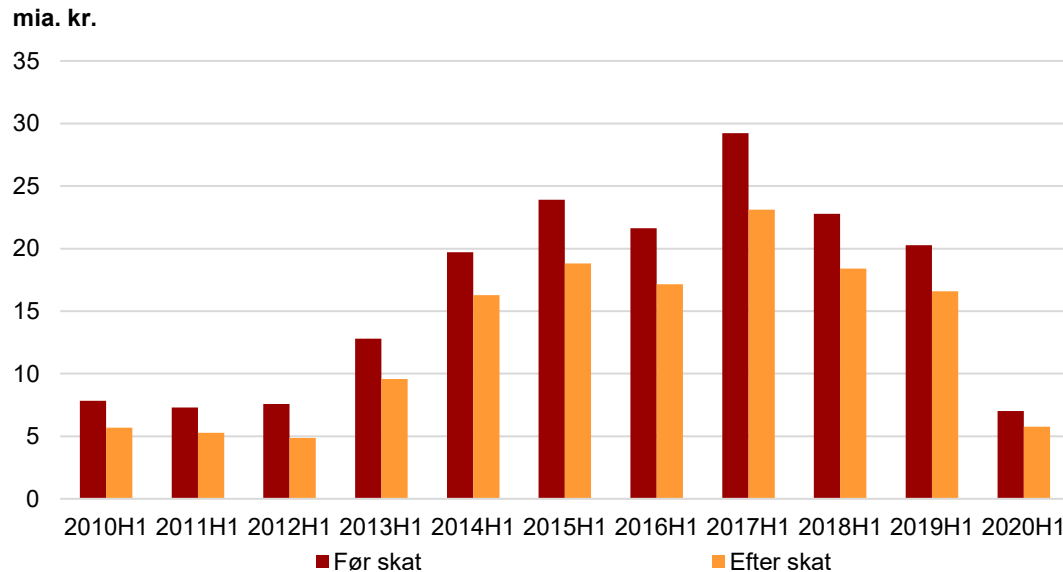
Indholdsfortegnelse

1. Sammenfatning.....	3
2. Kreditgivning	4
3. Indtjening.....	5
4. Kapital	11
5. Operationelle risici	13
6. Regulering.....	16

1. Sammenfatning

Første halvår 2020 var for de danske penge- og realkreditinstitutter – såvel som for resten af samfundet – præget af den globale COVID-19-krise. På institutternes regnskaber slog krisen primært igennem i form af øgede mernedskrivninger på udlån og garantier i første kvartal. Størstedelen af disse var baseret på ledelsesmæssige skøn. Det resulterede i et skarpt fald i institutternes halvårsresultat, der endte på 7,2 mia. kr. før skat mod 20,5 mia. kr. i samme periode året før, jf. figur 1.

Figur 1: Kreditinstitutternes halvårsresultat

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Nedskrivningerne var dog fortsat relativt beskedne sammenlignet med historiske tab. Det er vigtigt, at kreditinstitutterne får nedskrevet tidligt og tilstrækkeligt til at dække eventuelle kredittab. Det sikrer, at institutternes regnskaber er retvisende, og at fremtidige risici er afdækket. Tilstrækkelige nedskrivninger kan også bidrage til, at institutterne hurtigere får håndteret de nødlidende lån, idet risikoen for, at håndteringen fører til yderligere nedskrivninger, bliver mindre.

De danske kreditinstitutter har ikke oplevet en kraftig stigning i udlånet i kølvandet på COVID-19-krisen, som det ellers er set i mange andre europæiske lande. Det skyldes formentligt, at de statslige hjælpepakker har været effektive til at understøtte de danske virksomheder likviditetsmæssigt, og at investeringsomfanget er lavt som følge af usikkerheden.

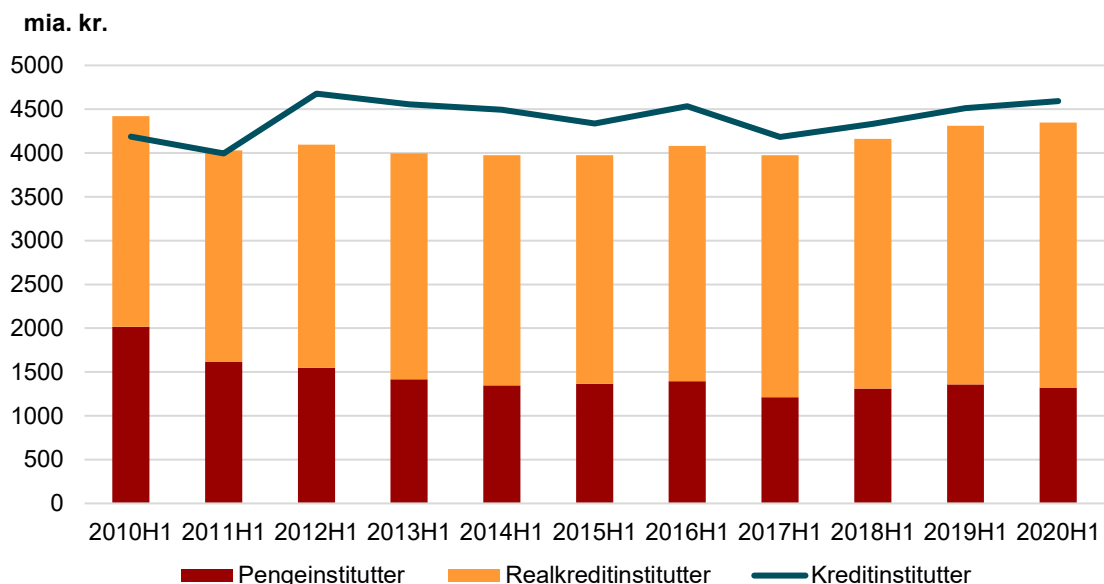
Restriktionerne til at forhindre udbredelse af COVID-19-smitte har også haft stor operationel betydning for de danske kreditinstitutter. Mange ansatte har arbejdet hjemmefra, og filialerne har i perioder været helt lukket. Finanstilsynet har været i tæt dialog med kreditinstitutterne under hele nedlukningen og har den opfattelse, at håndteringen er forløbet uden større problemer eller operationelle tab.

2. Kreditgivning

Det samlede udlån fra den danske kreditinstituttsektor fortsatte med at stige i et moderat tempo og var dermed 1,8 pct. højere end på samme tidspunkt sidste år. Det tyder altså ikke på, at institutterne har strammet kreditgivningen som følge af COVID-19-krisen. På den anden side er der heller ikke sket en voldsom udvidelse i form af kredit til nødlidende virksomheder. Væksten i udlånet er, som tidligere, kommet fra realkreditinstitutterne, hvorimod pengeinstitutterne har set et lille fald i udlånet, jf. figur 2.

Den nogenlunde stabile udvikling i udlån kan dække over to modsatrettede effekter: Virksomheder kan øge deres efterspørgsel efter kredit til at dække et frafald af indtægtskilder som følge af COVID-19-krisen. De mange statslige hjælpepakker har her været med til at sikre, at danske virksomheder kun i mindre grad har haft brug for lån. Omvendt vil den betydelige usikkerhed begrænse virksomhedernes investeringsvillighed og dermed deres efterspørgsel efter kapital.

Figur 2: Udlånet for penge- og realkreditinstitutter

Note: Bemærk, at summen af udlån fra hhv. penge- og realkreditinstitutter ikke er lig det konsoliderede udlån for kreditinstitutter. Det skyldes, at der kommer flere aktiviteter med i de konsoliderede tal, f.eks. datterselskaber i udlandet.

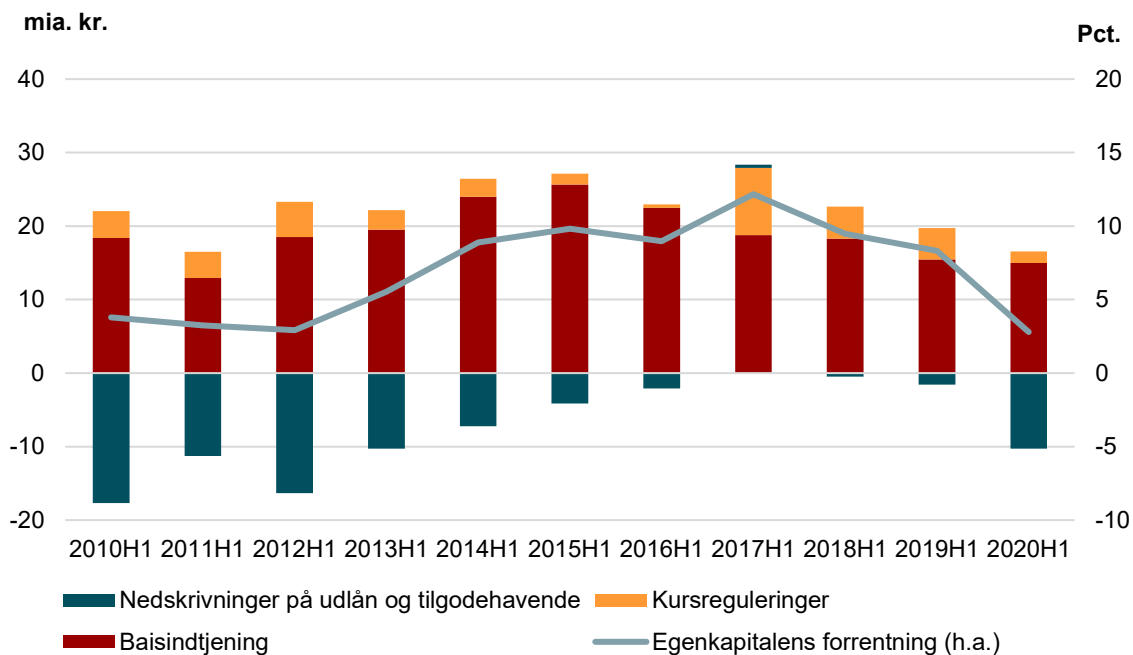
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Den lave udlånsvækst indikerer, at det er den sidste effekt, der har domineret. Der kan dog komme en øget efterspørgsel efter kredit, når hjælpepakkerne udløber. Dette vil formentligt også være forbundet med øgede tab på kreditinstitutternes eksisterende udlån.

3. Indtjening

De danske kreditinstitutter fik et samlet halvårsresultat før skat på 7,2 mia. kr. Det er 65 pct. lavere end i første halvår 2019. Stigende nedskrivninger på udlån i form af ledelsesmæssige skøn som følge af den forværrede økonomiske situation forklarer den negative udvikling. Kreditinstitutterne nedskrev for i alt 10,2 mia. kr. i første halvår 2020, jf. figur 3.

Figur 3: Komponenterne af kreditinstitutternes halvårsresultat

Note: Basisindtjening består af nettorente- og gebyrindtægter, udgifter til personale og administration, samt andre driftsindtægter og -udgifter. Dette er et udtryk for kreditinstitutternes kerneforretning. Bemærk overgangen til IFRS9 i primo 2018, der kan have betydet højere nedskrivninger.

Indtjening fra kursreguleringer faldt også betydeligt i forhold til tidligere år. Posten bidrog dog stadig positivt til halvårets resultat på trods af den betydelige markedsuro i løbet af marts og april. Basisindtjeningen var omtrent uændret, på 15,2 mia. kr., efter at have været faldende siden 2015 som følge af det lave renteniveau.

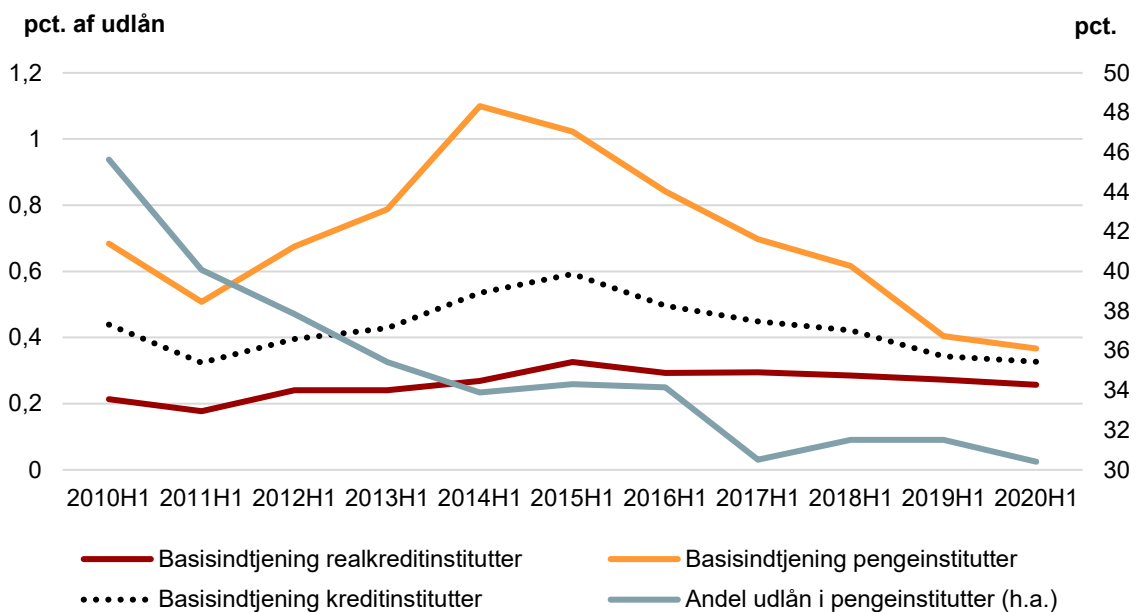
Halvårets nedskrivninger steg fra 1,5 mia. kr. i første halvår af 2019 til 10,2 mia. kr. i første halvår af 2020, svarende til en stigning på 596 pct. Det er dog på niveau med nedskrivningerne i 2013 og skal ses i lyset af, at nedskrivningerne har været meget lave de seneste fire år, og at de forværrede økonomiske udsigter i lyset af COVID-19-krisen ikke var forudset.

Det lavere resultat forringer egenkapitalens forrentning, der måler det afkast, kreditinstitutternes ejere får i forhold til deres investerede (regnskabsmæssige) kapital. Omregnet, så den svarer til et års indtjening, faldt egenkapitalens forrentning efter skat fra 8,3 pct. i første halvår af 2019 til 2,9 pct. i første halvår af 2020, jf. figur 3.

Basisindtjeningen

Det strukturelle makroøkonomiske miljø med meget lave renter har betydet, at kreditinstitutternes basisindtjening de senere år har været presset. Faldet har primært været drevet af faldende basisindtjening hos pengeinstitutterne, jf. figur 4, mens den har været forholdsvis stabil hos realkreditinstitutterne, der ikke i samme grad er påvirket af den lave rentemarginal.

Figur 4: Basisindtjening i penge- og realkreditinstitutter

Note: Bemærk, at basisindtjening for kreditinstitutter ikke er et gennemsnit af basisindtjening for hhv. realkredit- og pengeinstitutter, da der også indgår indtjening fra andre datterselskaber.
 Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Basisindtjeningen har også været påvirket af, at kreditinstitutterne ikke har formået at nedbringe deres omkostninger. Siden 2017¹ er omkostningerne til personale og administration steget fra 24,5 mia. kr. til 27,5 mia. kr., svarende til en stigning på 12,5 pct., jf. figur 5. Dette er væsentligt højere end lønudviklingen i samme periode, der steg med 6,5 pct. for den finansielle sektor². En del af forklaringen er dermed flere ansatte og stigende IT-udgifter – blandt andet som følge af stigende regulatoriske krav, f.eks. til forebyggelse af hvidvask, og ændret medarbejdersammensætning.

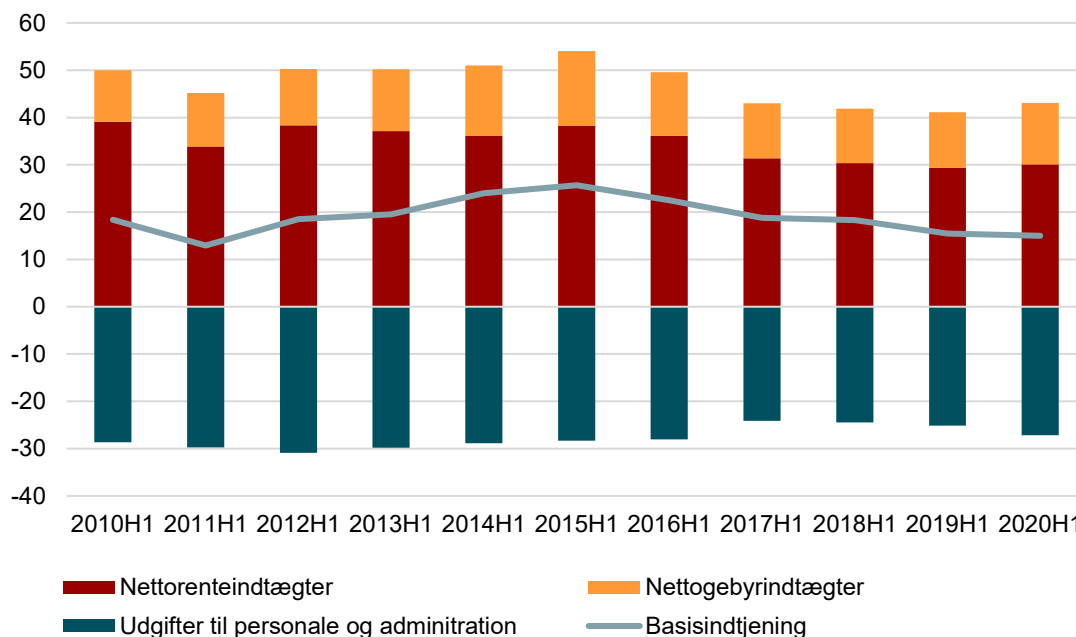
Samtidigt har stigende gebyrindtægter ikke kunnet kompensere for både stigende omkostninger og faldende nettorenteindtægter. Nettoebyrindtægterne steg med 11,5 pct. fra 2017 til 2020, mens nettorenteindtægterne faldt med 4,0 pct. i samme periode. Samlet set bidrog dette til et fald i basisindtjeningen på 19,9 pct.

¹ Bemærk, at faldet i omkostninger fra 2016 til 2017 skyldes, at Nordea blev konverteret fra et datterselskab til en filial, hvormed den udgår af statistikken.

² Se <https://www.statistikbanken.dk/SBLON1>

Figur 5: Komponenterne af basisindtjeningen

mia. kr.

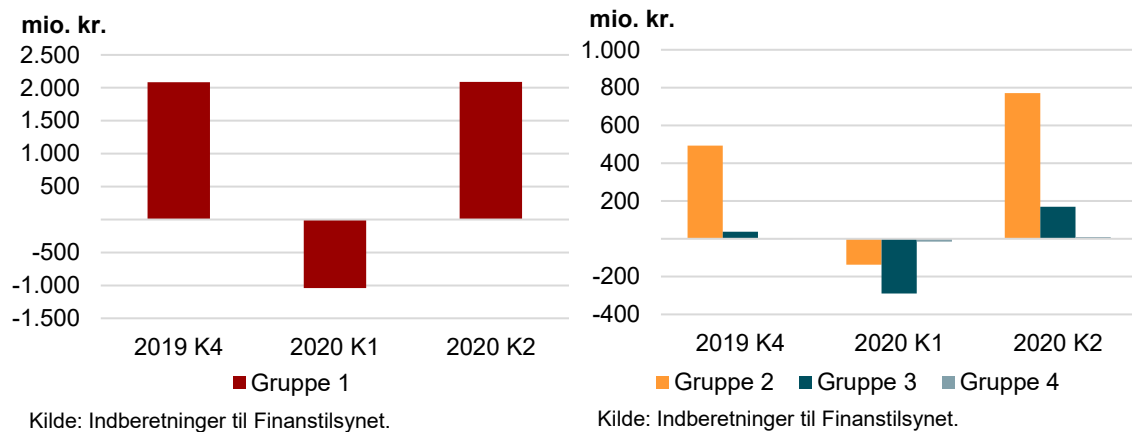
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

I fremtiden må kreditinstitutterne forvente at have betydelige udgifter til udvikling og drift af IT-systemer. Mangelfulde systemer repræsenterer en betydelig risiko for kreditinstitutterne, jf. kapitel 5. Derfor er det vigtigt, at de foretager de nødvendige investeringer på dette område og sikrer tilstrækkelige ressourcer til den løbende drift.

Kursreguleringer

Den globale spredning af COVID-19 i første kvartal 2020 medførte stor uro på de finansielle markeder. Både aktie- og obligationsmarkederne var udsat for betydelige kursfald. Kursfaldene omfattede også danske realkreditobligationer, hvilket resulterede i rentespændudvidelser til danske statsobligationer. Desuden steg volatiliteten på aktiemarkedet svarende til niveauet under finanskrisen.

Figur 6: Pengeinstitutternes kursreguleringer

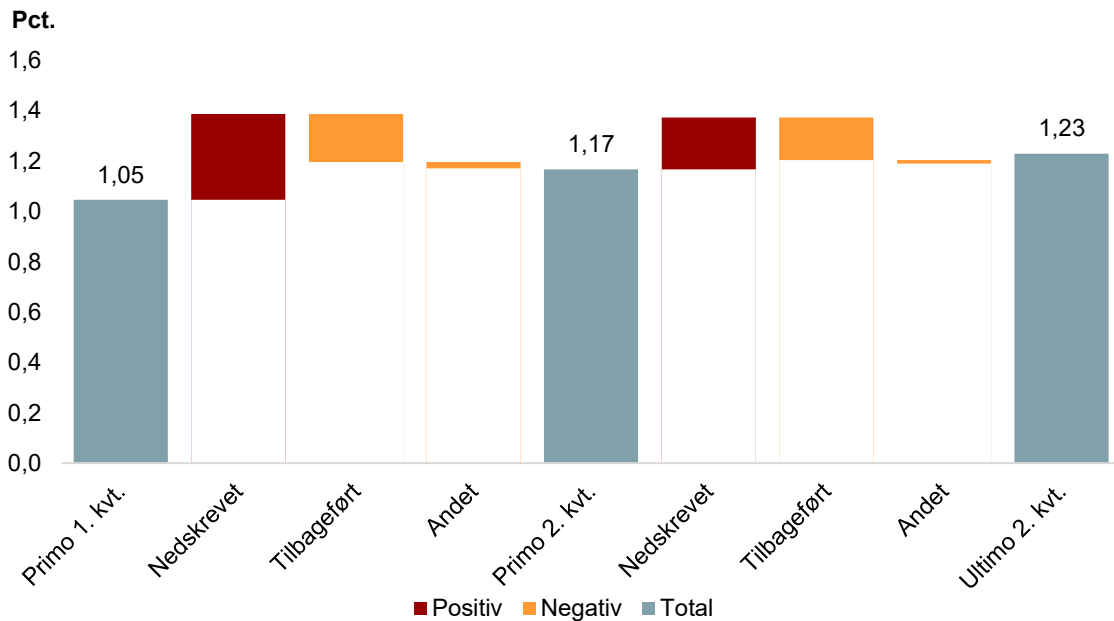

Markedsuroen resulterede i tab på tværs af den finansielle sektor i første kvartal 2020. En del af tabene for de danske kreditinstitutter blev taget på realkreditobligationer. Figur 6 viser den gennemsnitlige kursregulering på tværs af den danske banksektor og giver en indikation af indtjeningen de seneste tre kvartaler. Figuren viser, at sektoren generelt led tab i første kvartal 2020 efterfulgt af en positiv indtjening i andet kvartal. Det skyldes, at de finansielle markeder rettede sig og genvandt store dele af de initiale kursfald i marts og april.

Halvårets nedskrivninger

Som følge af de forværrede økonomiske forhold i forbindelse med COVID-19-krisen er kreditinstitutternes nedskrivninger steget betydeligt, dog fra et lavt udgangspunkt. Nedskrivningerne i første halvår 2020 udgjorde i alt en omkostning på 10,2 mia. kr. Størstedelen af disse nedskrivninger er ledelsesmæssige skøn og blev udgiftsført i første kvartal, jf. figur 7. Ved indgangen til 2020 stod kreditinstitutternes akkumulerede nedskrivninger og hensættelser (korrektivkonto) på 1,05 pct. af udlån og garantier. I løbet af første kvartal steg korrektivkontoen til 1,17 pct., mens den i løbet af andet kvartal steg til 1,23 pct.

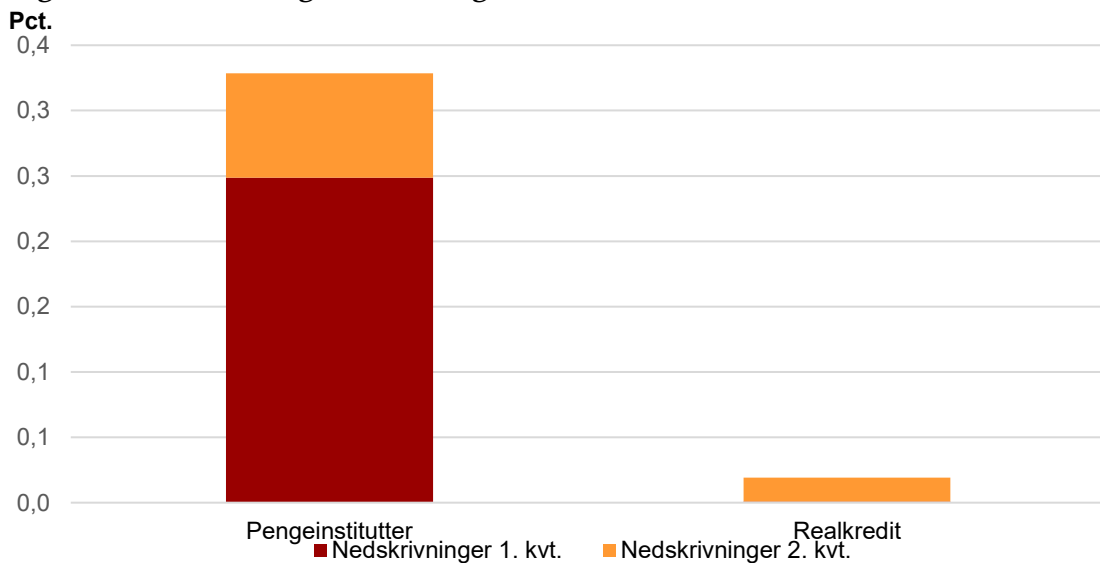
Figur 7: Udviklingen i kreditinstitutternes korrektivkonto

Note: Figuren viser akkumulerede nedskrivninger på udlån og garantier i hhv. andet og første kvartal af 2020 i pct. "Andet" omfatter valutakursregulering, endelige tab og andre bevægelser på korrektivkontoen.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Udviklingen var især drevet af pengeinstitutterne, der havde de største og tidligste nedskrivninger, jf. figur 8. Pengeinstitutterne reducerede dog deres mernedskrivninger i løbet af andet kvartal. I første halvår foretog pengeinstitutterne mernedskrivninger svarende til 0,44 pct. af udlån og garantier. Realkreditinstitutternes nedskrivninger lå på blot 0,018 pct. af udlån og garantier. Dette er et lavt niveau, selv for realkreditinstitutterne, der historisk har oplevet mindre tab end pengeinstitutterne.

Figur n: Nedskrivninger i første og andet kvartal

Note: Figuren viser nedskrivninger på udlån og garantier, i hhv. andet og første kvartal af 2020, i pct.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Til sammenligning er den gennemsnitlige årlige tabsprocent de sidste 60 år for danske pengeinstitutter på 0,86 pct., mens den for realkreditinstitutter er på 0,14 pct. af udlån og garantier. Dermed ligger mernedskrivningerne for både penge- og realkreditinstitutter, indtil videre, godt under det *gennemsnitlige* historiske tabsniveau og betydeligt under de tabsniveauer, institutterne har oplevet under egentlige tilbageslag.

Boks 1: Ledelsesmæssige skøn af nedskrivninger

COVID-19-krisens hurtige udvikling har ikke nødvendigvis vist sig i de økonomiske indikatorer, der danner baggrund for kreditinstitutternes nedskrivningsmodeller. Derfor var det i begyndelsen af krisen nødvendigt for institutterne at nedskrive ud fra ledelsesmæssige skøn – dvs., at nedskrivningerne ikke kunne tilknyttes enkelte kunder.

I takt med at tilbageslaget folder sig ud, er det vigtigt, at institutterne gennemgår deres lånebøger for at sikre, at den øgede risiko er tilstrækkeligt afdækket for de enkelte eksponeringer.

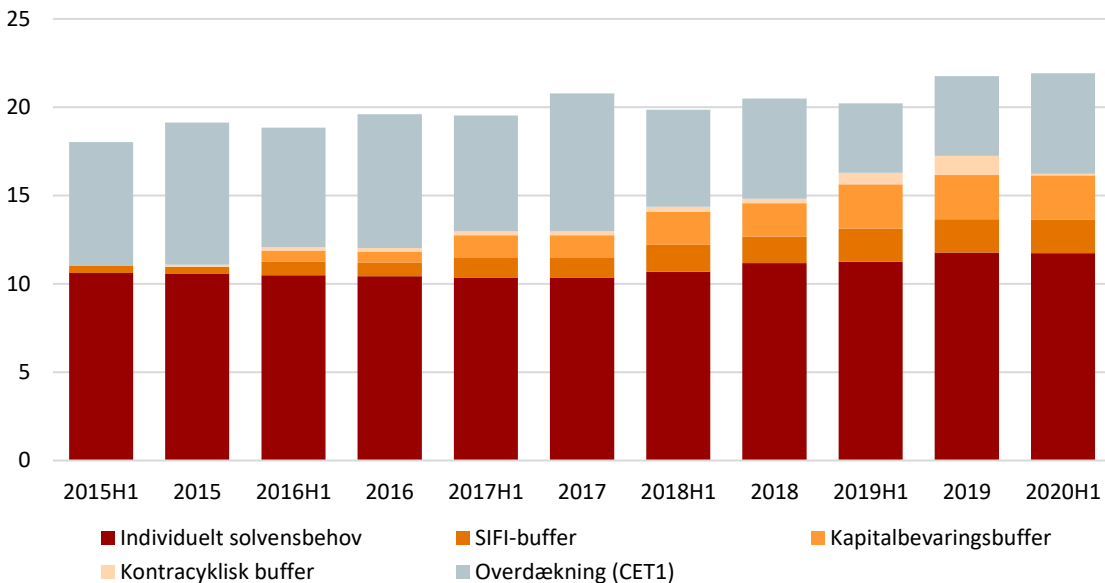
Finanstilsynet vil på inspektioner have øget fokus på, om der er nedskrevet tilstrækkeligt, og at engagementer er inddelt i de korrekte stadier, både på enkelteksponeringer og på låneporteføljen som helhed.

4. Kapital

Kreditinstitutternes kapitalgrundlag blev forbedret i løbet af første halvår 2020, jf. figur 9. Dette skyldes bl.a., at mange institutter suspenderede deres udbyttebetalinger. Samtidigt har de relativt beskedne nedskrivninger betydet, at institutterne samlet set kom ud af halvåret med et positivt resultat, hvilket også bidrog til at forbedre kapitaliseringen. Den samlede mængde kapital i de danske kreditinstitutter steg med 8,3 mia. kr. i første halvår.

Figur 9: Kreditinstitutternes kapitalkrav

Pct. af REA

Note: Overdækningen omfatter institutternes overdækning af egentlig kernekapital (CET1), da hybrid kernekapital (AT1) og supplerende kapital (T2) ikke i samme grad kan absorbere tab. Det individuelle solvensbehov består af 8 pct. søjle I-krav og et institutspecifikt søjle II-krav. Alle tal er i pct. af de risikovægtede eksponeringer (REA).
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Finanstilsynet har, i lighed med en række andre europæiske myndigheder, opfordret til, at danske kreditinstitutter ikke foretager udlodninger i løbet af 2020. Kreditinstitutterne havde i forbindelse med deres årsregnskab foreslået udbytte på i alt 13,9 mia. kr. Mange institutter har efterfølgende suspenderet deres udbyttebetalinger. Samlet har sektoren udbetalt udbytter for 2,1 mia. kr. i løbet af første halvår 2020. Af disse var 1,4 mia. kr. til moderselskaber i udlandet, der ikke er omfattet af anbefalingen. Kreditinstitutterne havde samtidig kun netto-tilbagekøb af aktier for 0,5 mia. kr. i første halvår 2020.

Den kontracykliske kapitalbuffer i Danmark er blevet frigivet i forbindelse med COVID-19-krisen. Det frigav kapital for i alt 1 pct. af REA, svarende til 19,4 mia. kr. Sammen med et tilbageholdt resultat betød det, at institutternes overdækning til det kombinerede bufferkrav steg fra 4,5 pct. ved udgangen af 2019 til 5,7 pct. ultimo første halvår 2020. Dette er positivt, idet det må forventes, at kreditinstitutterne vil få større tab på deres udlån i takt med, at de økonomiske effekter af COVID-19-krisen materialiserer sig.

Kreditinstitutternes kapitaludstedelser

I starten af 2020 var kapital- og gældsmarkederne velfungerende, og der var stor investorerinteresse, både i Danmark og internationalt. Dette blev dog afbrudt i marts, hvor markederne frøs til som følge af COVID-19-krisen.

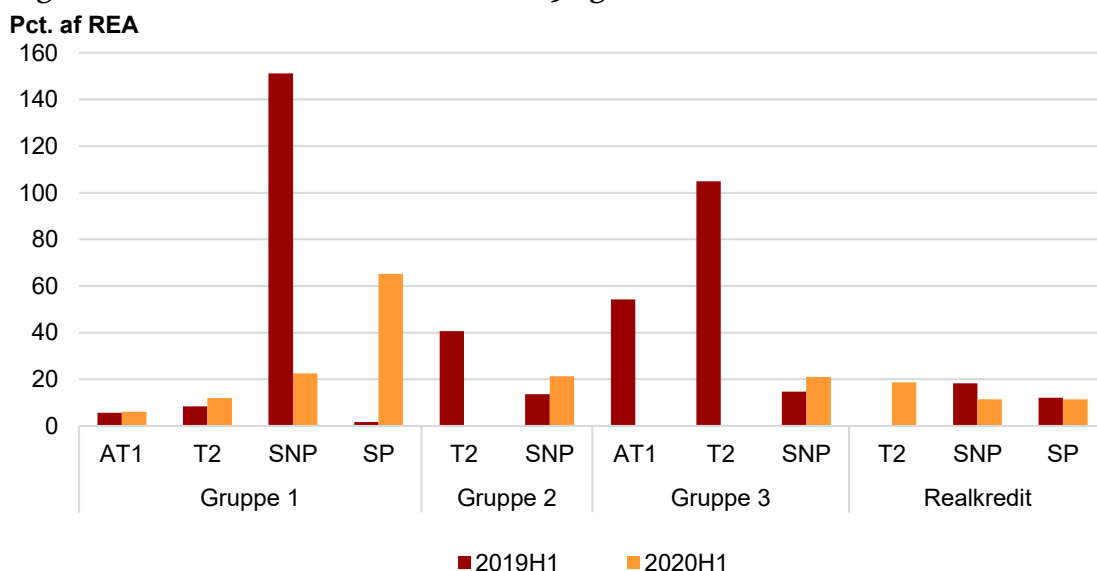
Uroen på de finansielle markeder aftog dog relativt hurtigt, bl.a. som følge af pengepolitiske tiltag fra både ECB og den amerikanske centralbank, og i maj og juni udstedte de største danske kreditinstitutter igen kapital og gældsinstrumenter, dog i begrænset omfang.

I marts 2020 lancerede Nationalbanken to ekstraordinære udlånsfaciliteter for at sikre tilstrækkelig likviditet på markedet. Lånene er tilgængelige den sidste bankdag i hver uge og indgås som repo-forretning med 7 dages løbetid eller 90 dages løbetid til en lavere variabel rente end Nationalbankens normale udlånsfaciliteter. I marts 2020 lånte bankerne 86 mia. kr. i Nationalbanken. Det svarede til det højeste beløb siden finanskrisen. Efterfølgende og frem til juni 2020 var niveauerne markant faldende i takt med, at kapital- og gældsmarkedet genåbnede. De ekstraordinære udlånsfaciliteter er fortsat tilgængelige, så længe Nationalbanken finder det nødvendigt.

Finanstilsynet valgte den 1. maj 2020 at fremrykke kommende EU-reger om lavere krav til subordination af NEP-krav. Flere af de største kreditinstitutter valgte på den baggrund at udstede almindelig seniorgæld, jf. figur 10, som er billigere at låne end ikkeforanstillet seniorgæld.

Indfasningen af NEP-kravet for de små og mellemstore pengeinstitutter i form af gruppe 2-, 3- og 4-institutter blev ved samme lejlighed forlænget med et halvt år, så de nu først skal opfylde kravet den 1. juli 2023.

Figur 10: Udstedelser i første halvår 2019 og 2020

Note: Figuren viser AT1: Hybrid kernekapital, T2: Supplerende kapital, SNP: Ikkeforanstillet seniorgæld, SP: Seniorgæld.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

De samlede kapital- og gældsudstedelser nåede ca. 52 mia. kr. i første halvår 2020. Det dækker primært over en opbygning af seniorgæld, men der er også udskiftet kapital- og gældsinstrumenter for knap 10 mia. kr. Til sammenligning blev der i første halvår 2019 udstedt for ca. 60 mia. kr.

Det mindre behov for at udstede i første halvår 2020 sammenlignet med første halvår 2019 skal ses i lyset af, at kreditinstitutternes udstedelsesbehov for at opfylde NEP- og gældsbufferkravet var mindre. Uroen på de finansielle markeder, som fulgte af COVID-19-krisen, spillede formentlig også ind. Institutterne udskiftede desuden en større del af deres eksisterende gæld for at forlænge løbetiden i første halvår 2020. I første halvår 2019 blev der kun udskiftet for ca. 4 mia. kr.

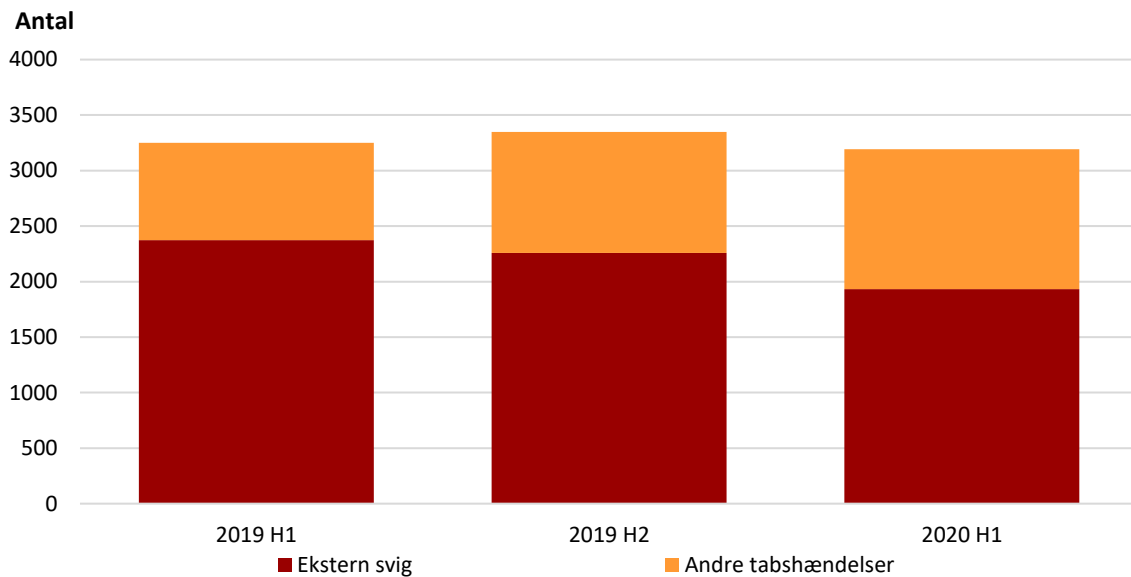
5. Operationelle risici

Det er Finanstilsynets opfattelse, at kreditinstitutterne generelt har fået større fokus på operationel risiko og håndtering af potentielle og faktiske operationelle tabshændelser. Operationelle risici spiller en større rolle og har fået øget opmærksomhed under COVID-19-krisen. For kreditinstitutterne har der særligt været fokus på operationelle tabshændelser som følge af risikoen for IT-nedbrud, cyberkriminalitet samt interne og eksterne besvigelsessager.

Dialogen med institutterne har vist Finanstilsynet, at de fleste institutter har arbejdet på at reducere risiko for smittespredning og sikre fortsat drift under nedlukning og ved sygdom. Mange institutter har i perioder lukket filialer, introduceret helt eller delvist hjemmearbejde og tilkøbt IT- og kommunikationsudstyr.

De fleste institutter har desuden etableret særlige COVID-19-styregrupper, og ledelserne har haft stor bevågenhed på de mulige effekter. Den generelle tilbagemelding til Finanstilsynet har været, at driften i de fleste institutter har kørt uden problemer, og der er ikke indrapporteret flere operationelle tabshændelser, [jf. figur 11](#). Finanstilsynet har dog i dialogen med institutterne erfaret, at der i perioden har været et øget antal hacking- og phishingforsøg overfor kunder.

Figur 11: Antal indrapporterede tabshændelser

Note: Tallene omfatter kun institutter, der bruger standardmetoden for operationel risiko.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Ud over tabshændelser på IT-området skal institutterne også være særligt opmærksomme på faktiske og potentielle tabshændelser på de øvrige risikoområder. Eksempelvis tabshændelser som følge af manglende muligheder for at imødekomme ny eller eksisterende lovgivning samt tabshændelser som følge af lavere effektivitet eller dårligere servicering af kunder. Dertil kommer tabshændelser på kreditområdet som følge af digitale møder med kunder eller manglende merbetalinger ved udsættelse af betalingsforpligtelser, hvis det ikke er en beslutning ikke at kræve merbetaling³.

Som følge af COVID-19-krisen har mange institutter haft øgede engangsomkostninger relateret til rengøring, afspritning, opsætning af værneudstyr samt opgradering af IT og kommunikationsudstyr. Finanstilsynet vurderer, at omkostningerne skal betragtes som tabshændelser relateret til ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen, hvis de er direkte relateret til COVID-19-krisen og ikke allerede var planlagt. Omkostningerne kan også omfatte ansættelse af konsulenter for at kunne opretholde forretningsaktiviteter under COVID-19-krisen.

IT-relaterede risici

På IT-området er den primære risiko fortsat relateret til IT-sikkerhed. Manglende sikker og kontinuerlig drift vil kunne påvirke den finansielle stabilitet og tilliden til sektoren.

Cyberrisici får i disse år øget opmærksomhed fra såvel myndigheder som de finansielle virksomheder. I den finansielle sektor fremhæver virksomhederne cyberangreb som en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet.

³ Almindelige kreditrisikotab, f.eks. at kunder ikke kan møde deres forpligtelser pga. konkurs, tabt arbejdsfortjeneste eller lignende på kort eller langt sigt på grund af COVID-19, kan ikke betragtes som en operationel tabshændelse.

Ifølge Center for Cybersikkerhed er truslen fra cyberkriminelle meget høj og bliver fortsat mere avanceret og kompleks. Truslen er stigende. Cyberangreb kan forstyrre tilgængeligheden af den danske finanssektors ydelser og true den finansielle stabilitet. Truslen forbundet med cyberspionage vurderes også at være meget høj. Denne trussel er primært rettet mod myndigheder og virksomheder, som ligger inde med unik viden og data.

Den fortsatte digitalisering af den finansielle sektor betyder desuden, at den grundlæggende IT-sikkerhedsstyring også bliver stadigt mere afgørende. Tendensen i forbindelse med COVID-19-nedlukningen har fremskyndet denne udvikling, idet andelen af digitale brugere er steget markant.

Det stigende trusselsbillede og den fortsatte digitalisering øger kravene til de finansielle virksomheders opmærksomhed på IT-sikkerhed. Finanstilsynet har i sit tilsyn fundet en række svagheder i virksomhedernes IT-sikkerhedsstyring. Eksempelvis er ledelsens fokus flere steder ikke fulgt med trusselsudviklingen. Det gælder både i forhold til virksomhedernes overblik over deres IT-risici og i forhold til de generelle IT-kontroller i form af adgangsstyring, backup og beredskabsplanlægning, som skal være et forsvar mod både interne fejl og cyberangreb.

Finanstilsynet har bl.a. styrket IT-tilsynet gennem:

- øget fokus på IT-sikkerhed og IT-risikostyring i dialogen med virksomhedernes topledelse
- øget tilsynsindsats med henblik på at sikre, at virksomhederne adresserer IT-risici tilstrækkelig bredt og tydeligt.

6. Regulering

Med revideringen af den europæiske kapitalkravslovgivning, kapitalkravsforordningen (CRR II) og kapitalkravsdirektivet (CRD V) indføres en række vigtige ændringer, der påvirker danske kreditinstitutter, heriblandt en række ændringer i rammerne for de makroprudentielle kapitalbuffere.

Det indføres i CRD V, at opgørelsen af et instituts individuelle solvensbehov (søjle 2-kravet) skal være baseret på en mikroprudentiel tilgang, hvor tillægget skal fastsættes udelukkende ud fra, hvordan risici påvirker instituttet. Dermed fjernes tilsynsmyndighedernes mulighed for at bruge søjle 2-kravet til at adressere de systemiske og makroprudentielle vinkler på risici. EU-landene skal i stedet håndtere systemiske og makroprudentielle risici gennem andre makroprudentielle tilsynsværktøjer.

I rammeværket for kapitalbuffere introduceres med CRD V en ny tilgang til den systemiske buffer, der fremover skal bruges mere målrettet på eksponeringsniveau. Den systemiske buffer vil være dedikeret til systemiske formål, og den overtager i nogen udstrækning den mulighed for at tage højde for systemiske risici i institutterne, der med CRD V er fjernet fra søjle 2-kravet. Den systemiske risikobuffer bliver desuden kumulativ med O-SII-buffere (buffer til nationale systemisk vigtige institutter), hvor det på nuværende tidspunkt er den højeste, som gælder.

Danmark har hidtil brugt lovgrundlaget for den systemiske buffer (CRD IV, art. 133) som hjemmel til brug af den danske SIFI-buffer. CRD IV's O-SII-buffer (CRD IV, art. 131, stk. 5) er ikke implementeret i dansk lovgivning. Valget af den systemiske buffer frem for O-SII-buffere til den danske SIFI-buffer skyldtes, at O-SII-buffere i CRD IV er begrænset til 2 pct. af REA, hvilket ikke var tilstrækkeligt til de mest systemiske kategorier i den danske SIFI-buffer.

Med ændringerne til den systemiske buffer som følge af CRD V kan den systemiske buffer ikke længere bruges til dette formål, da den ikke kan fastsættes på institutniveau. Direktivets O-SII-buffer kan med CRD V dog sættes højere end 2 pct., så den nu kan bruges til at fastsætte den nuværende danske SIFI-buffer på 1-3 pct. af REA.

	2016H1	2017H1	2018H1	2019H1	2020H1	Ændring, 1 år	Ændring, 5 år
Resultatopgørelse	<i>mio. kr.</i>					<i>pct.</i>	
Renteindtægter	65.377	59.501	57.411	56.920	52.107	-8,46	-20,30
Renteudgifter	29.298	28.153	27.036	27.609	22.042	-20,16	-24,77
Nettorenteindtægter	36.079	31.349	30.375	29.311	30.064	2,57	-16,67
Udbytte af aktiver mv.	987	640	655	1.100	516	-53,09	-47,73
Gebyrer og provisionsindtægter	17.901	17.445	17.525	17.347	19.146	10,37	6,96
Afgivne gebyrer og provision	5.385	6.400	6.678	6.624	6.615	-0,14	22,84
Nettorente- og gebyrindtægter	49.581	43.035	41.877	41.133	43.112	4,81	-13,05
Udgifter til personale og administration	28.069	24.110	24.440	25.161	27.183	8,04	-3,16
Andre driftsindtægter	3.451	2.919	3.721	3.506	3.696	5,41	7,09
Andre driftsudgifter	121	324	67	171	327	91,04	169,60
Af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver	2.362	2.730	2.800	3.822	4.294	12,35	81,79
Basisindtjening	22.480	18.790	18.292	15.485	15.003	-3,11	-33,26
Kursreguleringer	460	9.148	4.368	4.269	1.559	-63,48	238,72
Nedskrivninger på udlån og tilgodehavender mv.	2.103	- 399	483	1.559	10.273	558,85	388,54
Resultat af kapitalandele i associerede virksomheder	1.339	890	606	2.078	757	-63,58	-43,48
Resultat af aktiver under afvikling	0	1	0	0	27		
Resultat før skat	21.638	29.228	22.783	20.274	7.020	-65,37	-67,56
Skat	4.483	6.103	4.383	3.681	1.246	-66,14	-72,20
Halvårets resultat	17.155	23.125	18.399	16.592	5.773	-65,20	-66,35

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Note: Tallene dækker over danske kreditinstitutter og er konsoliderede, så datterselskabers indtjening ikke fremgår to gange.

	2016H1	2017H1	2018H1	2019H1	2020H1	Ændring, 1 år	Ændring, 5 år
Balanceposter	<i>mio. kr.</i>					<i>pct.</i>	
Kassebeholdning og anfordringstilgodehavender hos centralbanker	85.546	108.433	90.540	174.235	287.599	65,06	236,19
Gældsbeviser, der kan refinansieres i centralbanker	-	-	-	-	-		
Tilgodehavende hos kreditinstitutter og centralbanker	343.104	458.993	395.713	324.316	239.580	-26,13	-30,17
Udlån	4.598.880	4.447.341	4.610.101	4.822.624	4.969.101	3,04	8,05
<i>Udlån ex. Repo</i>	4.534.608	4.185.113	4.334.177	4.512.346	4.594.441	1,82	1,32
Obligationer	928.384	834.854	810.949	862.950	934.995	8,35	0,71
Aktier mv.	36.065	33.426	36.930	33.731	32.277	-4,31	-10,50
Kapitalandele i associerede virksomheder	3.432	2.120	1.878	2.643	3.344	26,55	-2,56
Kapitalandele i tilknyttede virksomheder	15.824	15.854	17.695	20.219	21.288	5,29	34,52
Aktiver tilknyttet puljeordninger	120.323	107.840	116.853	123.056	131.170	6,59	9,01
Immaterielle aktiver	11.962	10.647	11.744	12.215	13.794	12,93	15,31
Grunde og bygninger	14.003	11.962	10.710	11.199	16.262	45,20	16,13
Øvrige materielle aktiver	9.457	10.991	11.548	19.025	13.398	-29,58	41,67
Skatteaktiver	6.010	3.995	6.068	6.033	7.446	23,43	23,89
Aktiver i midlertidig besiddelse	2.595	1.726	1.533	4.424	2.739	-38,07	5,55
Andre aktiver	538.370	384.164	394.861	411.256	502.955	22,30	-6,58
Periodeafgrænsningsposter	4.020	3.304	3.763	4.562	4.469	-2,05	11,16
Aktiver i alt	6.717.977	6.435.650	6.520.886	6.832.488	7.180.418	5,09	6,88
Gæld til kreditinstitutter og centralbanker	417.445	323.110	352.622	318.128	288.511	-9,31	-30,89
Indlån	1.983.509	1.807.327	1.866.924	1.969.992	2.169.093	10,11	9,36
<i>Indlån ex. Repo</i>	1.869.612	1.674.076	1.724.213	1.767.498	1.975.955	11,79	5,69
Udstedte obligationer	3.144.906	3.245.359	3.258.782	3.466.488	3.527.884	1,77	12,18
Øvrige forpligtelser	21.424	18.005	3.675	9.042	9.109	0,74	-57,48
Periodeafgrænsningsposter	2.100	1.862	1.805	1.481	1.720	16,11	-18,11
Gæld i alt	6.257.591	5.992.242	6.062.935	6.370.681	6.698.531	5,15	7,05
Hensatte forpligtelser	12.057	11.147	12.690	13.883	9.008	-35,12	-25,29
Efterstillede kapitalindskud	65.712	52.215	57.175	49.253	60.047	21,92	-8,62
Egenkapital	382.617	380.045	388.087	398.671	412.833	3,55	7,90

Note: Tallene dækker over danske kreditinstitutter og er konsoliderede, så datterselskabers indtjening ikke fremgår to gange.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Nøgletal

	2016H1	2017H1	2018H1	2019H1	2020H1
	<i>pct.</i>				
Kapitalprocent	20,22	21,22	21,71	21,36	22,55
Kernekapitalprocent	17,82	18,90	19,24	19,33	19,94
Egentlig kernekapitalprocent	16,07	17,22	17,30	17,45	18,37
Egenkapitalens forrentning før skat	5,66	7,69	5,87	5,09	1,70
Egenkapitalens forrentning efter skat	4,48	6,08	4,74	4,16	1,40
Indtjening pr. omkostningskrone (kr.)	1,90	2,09	1,81	1,65	1,18
Akkumuleret nedskrivningsprocent	1,66	1,33	1,25	1,11	1,22
Periodens nedskrivningsprocent	0,06	0,00	0,02	0,02	0,18
Udlån i forhold til egenkapital (forhold)	11,85	11,01	11,17	11,32	11,13
Samlede risikoeksponeringer (mia. kr.)	1.987	1.841	1.832	1.903	1.942
<i>Her af for kreditrisiko</i>	1.652	1.532	1.532	1.585	1.586
<i>markedsrisiko</i>	134	127	118	119	157
<i>operationel risiko</i>	188	169	174	176	175

Note: Tallene dækker over danske kreditinstitutter og er konsoliderede, så datterselskabers indtjening ikke fremgår to gange.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.